

Nr 30

**Kungl. Maj:ts proposition angående livränta till vissa personer;
given den 15 februari 1974.**

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

CARL GUSTAF

ERIC HOLMQVIST

Propositionens innehåll

I propositionen underställs för riksdagens prövning sju ärenden om livränta till personer som skadats under militärtjänstgöring och två ärenden om livränta till personer som skadats vid trafikolyckor med försvaret tillhöriga motorfordon samt ett ärende om livränta till en person som skadats vid tjänst såsom vapenfri tjänstepliktig och ett ärende om livränta till en person som skadats vid olyckshändelse som haft samband med försvarets verksamhet.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 15 februari 1974.

Närvarande: statsministern PALME, ministern för utrikes ärendena ANDERSSON, statsråden STRÄNG, HOLMQVIST, ASPLING, BENGTSSON, NORLING, LÖFBERG, LIDBOM, CARLSSON, SIGURDSEN, ZACHRISSON, HJELM-WALLÉN.

Chefen för försvarsdepartementet, statsrådet Holmqvist, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *livränta till vissa personer* och anför.

1

Rune Österholm, som är född den 14 april 1925, skadades den 13 december 1946 under militärtjänstgöring vid motorcykelfärd. Österholm ådrog sig bl. a. skada på höger lårben och knäskål. Genom lagakraftvunnen dom har staten ålagts att utge fullt skadestånd till Österholm. På grund av domen och förbehåll i denna om rätt att yrka ytterligare ersättning har Österholm fått ersättning av försvarets civilförvaltning och sedermera av Kungl. Maj:t för tiden t. o. m. den 2 juni 1955.

Riksförsäkringsverket har på grund av skadan tillerkänt Österholm bl. a. livränta ursprungligen efter en invaliditet av 25 % periodvis från år 1952 och livsvarigt från år 1965. Efter ändringsbeslut den 12 december 1969 höjdes livräntan att utgå efter en invaliditetsgrad av 40 %.

På grund av försämring i sitt hälsotillstånd sjukskrevs Österholm den 25 februari 1968. Han har därefter beviljats helt sjukbidrag under tiden oktober 1969 – mars 1972 och därefter hel förtidspension på grund av skadan samt ryggbesvär m. m.

Österholm har yrkat ersättning av staten från sjukskrivningen den 25 februari 1968 med ett årligt belopp motsvarande 4 500 kr. vid 1970 års värdenivå. Österholm har härvid framhållit bl. a. följande. Efter den 2 juni 1955 har han inte fått någon ytterligare skad ersättning av staten. Han har arbetat som chaufför, tidvis med egen rörelse. År 1967 var hans arbetsinkomst omkring 21 000 kr. Sedan han år 1968 till följd av skadan tvingades sluta som chaufför, har han undergått viss omskolning och sysslat med bl. a. svetsning. Läkare har dock ansett att arbete med svetsning passar illa med hänsyn till benbesvären. Österholm, som nu har hel förtidspension, har själv ansett att han är till 100 % arbetsoförmögen och att han med största sannolikhet ej kan omskolas till ett yrke, som kan ge honom förvärvsinkomster.

Försvarets civilförvaltning har ansett att ersättningsanspråket torde vara

preskriberat oavsett de utbetalningar som förekommit från riks försäkringsverket. Med hänsyn till föreliggande särskilda omständigheter anser emellertid civilförvaltningen att Österholm bör tillerkännas viss ersättning.

Försvarets civilförvaltning, som inhämtat yttrande från försvarets skaderegleringsnämnd, föreslår att Österholm tillerkänns dels ersättning för förlopad arbetsförtjänst räknat fr. o. m. den 25 februari 1968 t. o. m. år 1972 med 23 000 kr., dels livsvarig nettolivränta – som vid tillämpning av gällande bestämmelser om värdesäkring av trafiklivränta skall anses fastställd år 1972 – fr. o. m. den 1 januari 1973 t. o. m. den månad under vilken han fyller 67 år med 5 500 kr. om året och för tiden därefter med ett till hälften nedsatt belopp.

Genom beslut den 5 juni 1973 medgav Kungl. Maj:t att föreslagen ersättning fick utbetalas till Österholm för tiden t. o. m. den 30 juni 1974. Vidare förklarade Kungl. Maj:t sig vilja senare meddela beslut om livränta för tiden därefter.

Departementschefen

Oavsett om Österholms skadeståndsanspråk är preskriberat eller ej, bör staten utge ersättning för den skada som drabbat Österholm. Beträffande ersättning och livränta för tiden t. o. m. den 30 juni 1974 föreligger redan beslut av Kungl. Maj:t. Av utredningen framgår att invaliditeten är livsvarig. För Österholms återstående livstid bör livränta utgå enligt civilförvaltningens förslag.

Jag hemställer att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen

att medge att från inkomsttiteln Pensionsmedel m. m. med belopp beräknade efter 1972 års värdenivå utbetalas livsvarig trafiklivränta till Österholm fr. o. m. den 1 juli 1974 t. o. m. den månad under vilken han fyller 67 år med 5 500 kr. om året och för tiden därefter med ett till hälften nedsatt belopp.

2

Göran Holmqvist, som är född den 31 maj 1948, skadades den 28 februari 1955 av ett isstycke som träffade honom då det vid snöröjning föll ned från taket på en kasern på Bodens artilleriregemente (A 8). Holmqvist ådrog sig därvid bl. a. en benskada, som medfört benförkortning med bestående rygg- och knäbesvär som följd. Genom lagakraftvunnen dom förklarades staten skyldig att utge ett till två tredjedelar jämkat skadestånd till Holmqvist för bl. a. sveda och värk. På begäran av försvarets civilförvaltning uppskattade riks försäkringsverket den 31 oktober 1967 Holmqvists invaliditetsgrad till 25%. Av läkarintyg framgår, att invaliditeten kan komma att öka då Holmqvist uppnår 35–40 års ålder. Försvarets civilförvaltning har år 1968 tillerkänt Holmqvist ersättning för lyte och framtida men med angivna jämkningsgrad.

Holmqvist, som är journalist, har yrkat livränta av staten med ett årsbelopp om 2 800 kr. under tiden för sitt nuvarande invaliditetstillstånd.

Försvarets civilförvaltning, som inhämtat yttrande från försvarets skaderegleringsnämnd, föreslår att Holmqvist tillerkänns årlig skadelivränta – som i värdesäkringshänseende får anses fastställd år 1972 – med två tredjedelar av 2 800 kr. för tiden 1968–1982.

Genom beslut den 5 juni 1973 medgav Kungl. Maj:t att föreslagen livränta fick utbetalas till Holmqvist för tiden t. o. m. den 30 juni 1974. Vidare förklarade Kungl. Maj:t sig vilja senare meddela beslut om livränta för tiden därefter.

Departementschefen

Staten är ersättningsskyldig för den skada som drabbat Holmqvist. Beträffande livränta för tiden t. o. m. den 30 juni 1974 föreligger redan beslut av Kungl. Maj:t. För tiden därefter bör livränta utgå enligt civilförvaltningens förslag. Livräntan bör värdesäkras enligt grunderna i kungörelsen (1971:14) om tillägg till vissa statliga skadelivräntor, m. m. Vid beräkning av tillägg enligt denna kungörelse bör livräntan anses fastställd år 1972.

Jag hemställer att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen

att medge att från inkomsttiteln Pensionsmedel m. m. med belopp beräknade efter 1972 års värdenivå utbetalas årlig skadelivränta till Holmqvist fr. o. m. den 1 juli 1974 t. o. m. år 1982 med två tredjedelar av 2 800 kr.

3

Bjarne Arvidsson, som är född den 24 april 1942, skadades den 19 maj 1970 under militärtjänstgöring, då han kom i kläm mellan över- och underlavetten på en luftvärnspjäs. Arvidsson ådrog sig svår bäckenskada m. m. Genom beslut den 24 mars 1972 har Kungl. Maj:t funnit Arvidsson berättigad till ojämkad ersättning av staten för skador i anledning av händelsen.

Riksförsäkringsverket har på grund av skadan tillerkänt Arvidsson livsvarig värdesäkrad militärlivränta fr. o. m. den 2 oktober 1971 efter en invaliditet av 20%.

Arvidsson har yrkat livsvarig skadelivränta av staten med 3 676 kr. om året med nedsättning till tre fjärdedelar fr. o. m. den månad under vilken han fyller 67 år.

Försvarets civilförvaltning, som inhämtat yttrande från försvarets skaderegleringsnämnd, har tillerkänt Arvidsson skadelivränta för tiden den 1 maj 1973–den 30 juni 1974 med 3 700 kr. om året. Livräntan är i värdesäkringshänseende att anse som fastställd år 1973 och utgår utöver militärlivräntan.

Civilförvaltningen föreslår att Arvidsson tillerkänns livsvarig skadelivränta

– som i värdesäkringshänseende får anses fastställd år 1973 – fr. o. m. den 1 juli 1974 t. o. m. månaden näst före den under vilken han fyller 67 år med 3 700 kr. om året och för tiden därefter med ett till hälften nedsatt belopp.

Departementschefen

Staten får anses vara ersättningsskyldig för den skada som drabbat Arvidsson. Beträffande livränta för tiden t. o. m. den 30 juni 1974 föreligger redan beslut av försvarets civilförvaltning. Av utredningen framgår att invaliditeten är livsvarig. För Arvidssons återstående livstid bör livränta utgå enligt civilförvaltningens förslag.

Jag hemställer att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen

att medge att från inkomstiteln Pensionsmedel m. m. med belopp beräknade efter 1973 års värdenivå utbetalas livsvarig skadelivränta till Arvidsson fr. o. m. den 1 juli 1974 t. o. m. månaden näst före den under vilken han fyller 67 år med 3 700 kr. om året och för tiden därefter med ett till hälften nedsatt belopp.

4

Björn Lindkvist, som är född den 12 augusti 1936, skadades genom att halka omkull den 8 februari 1966 under mobiliseringsövning. Lindkvist ådrog sig ett benbrott som bl. a. medfört skada främst på höger fotled.

Riksförsäkringsverket har på grund av skadan tillerkänt Lindkvist värdesäkrad militärlivränta fr. o. m. år 1968 och senast för åren 1973–1975 efter en invaliditet av 25 %. Av utredningen framgår att invaliditeten kommer att bli bestående.

Försvarets civilförvaltning har i likhet med försvarets skaderegleringsnämnd funnit att staten är skyldig att utge ojämkad ersättning till Lindkvist.

Lindkvist är polisassistent med en årslön för år 1972 av 34 419 kr. Statens avtalsverk har med stöd av 21 § 2 mom. allmänt avlöningsavtal för statliga och vissa andra tjänstemän genom skilda beslut medgivit att Lindkvist ej skall behöva vidkännas löneavdrag på grund av militärlivräntan.

Lindkvist har yrkat livsvarig skadelivränta av staten beräknad efter en invaliditetsgrad av 25 % och vissa angivna belopp för olika tidsperioder.

Försvarets civilförvaltning, som inhämtat yttrande från försvarets skaderegleringsnämnd, har tillerkänt Lindkvist skadelivränta för tiden den 1 januari 1973 – den 30 juni 1974 med 6 000 kr. om året. Livräntan är i värdesäkringshänseende att anse som fastställd år 1972 och utgår utöver militärlivräntan.

Civilförvaltningen föreslår att Lindkvist tillerkänns livsvarig skadelivränta – som i värdesäkringshänseende får anses fastställd år 1972 – fr. o. m. den

1 juli 1974 t. o. m. den månad under vilken han fyller 67 år med 6 000 kr. om året och för tiden därefter med ett till hälften nedsatt belopp.

Departementschefen

Staten får anses vara ersättningsskyldig för den skada som drabbat Lindkvist. Beträffande livränta för tiden t. o. m. den 30 juni 1974 föreligger redan beslut av försvarets civilförvaltning. Av utredningen framgår att invaliditeten är livsvarig. För Lindkvists återstående livstid bör livränta utgå enligt civilförvaltningens förslag.

Jag hemställer att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen

att medge att från inkomstiteln Pensionsmedel m. m. med belopp beräknade efter 1972 års värdenivå utbetalas livsvarig skadelivränta till Lindkvist fr. o. m. den 1 juli 1974 t. o. m. den månad under vilken han fyller 67 år med 6 000 kr. om året och för tiden därefter med ett till hälften nedsatt belopp.

5

Alvar Persson, som är född den 2 mars 1929, skadades den 20 april 1963 under militärtjänstgöring då han föll av en släpvagn kopplad till en försvaret tillhörig traktor. Persson ådrog sig bestående skada huvudsakligen på vänster underben och fotled.

Riksförsäkringsverket har på grund av skadan tillerkänt Persson värdesäkrad militärlivränta senast för tiden den 1 oktober 1971 – den 30 september 1975 efter en invaliditet av 20 %.

Försvarets civilförvaltning har i likhet med försvarets skaderegleringsnämnd funnit att staten är skyldig utge ojämkad ersättning till Persson.

Persson har yrkat livsvarig livränta av staten.

Försvarets civilförvaltning, som inhämtat yttrande från försvarets skaderegleringsnämnd, har tillerkänt Persson trafiklivränta för tiden den 1 oktober 1971 – den 30 juni 1974 med 3 500 kr. om året. Trafiklivräntan utgår utöver vad Persson uppbär i militärlivränta.

Civilförvaltningen föreslår att Persson tillerkänns livsvarig trafiklivränta – som i värdesäkringshänseende får anses fastställd år 1971 – fr. o. m. den 1 juli 1974 t. o. m. den månad under vilken Persson fyller 67 år med 3 500 kr. om året och för tiden därefter med ett till hälften nedsatt belopp.

Departementschefen

Staten får anses ersättningsskyldig för den skada som drabbat Persson. Beträffande livränta för tiden t. o. m. den 30 juni 1974 föreligger redan beslut av försvarets civilförvaltning. Av utredningen framgår att invaliditeten är

livsvarig. För Perssons återstående livstid bör livränta utgå enligt civilförvaltningens förslag.

Jag hemställer att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen

att medge att från inkomsttiteln Pensionsmedel m. m. med belopp beräknade efter 1971 års värdenivå utbetalas livsvarig trafiklivränta till Persson fr. o. m. den 1 juli 1974 t. o. m. den månad under vilken han fyller 67 år med 3 500 kr. om året och för tiden därefter med ett till hälften nedsatt belopp.

6

Bill Skoog, som är född den 27 juli 1946, skadades den 23 juni 1966 under militärtjänstgöring, då han påkördes av en försvaret tillhörig lastbil. Skoog ådrog sig bl. a. en allvarlig ryggskada.

Riksförsäkringsverket har på grund av skadan tillerkänt Skoog värdesäkrad militärlivränta senast för tiden den 1 december 1971 – den 31 maj 1974 efter en invaliditet av 25 % med 2 000 kr. om året. Av utredningen framgår att invaliditeten för återstående livstid torde komma att uppgå till minst 25 %.

Försäkringsrådet har förordnat att del av Skoog tillkommande livränta skall fr. o. m. den 1 februari 1973 utbytas mot ett kapital för en gång.

Försvarets civilförvaltning har i likhet med försvarets skaderegleringsnämnd funnit att staten är skyldig att utge ojämkad ersättning till Skoog. Civilförvaltningen har tillerkänt Skoog livränta bl. a. för tiden den 1 april 1970 – den 30 november 1971 med 4 000 kr. om året med avdrag för den livränta som utgått under motsvarande tid från riksförsäkringsverket.

Skoog har yrkat oförändrad livränta med 4 000 kr. om året.

Försvarets civilförvaltning, som inhämtat yttrande från försvarets skaderegleringsnämnd, har tillerkänt Skoog livränta för tiden den 1 december 1971 – den 30 juni 1974 med 1 240 kr. om året utöver den livränta som utgått eller kommer att utgå till Skoog från riksförsäkringsverket. Livräntan är i värdesäkringshänseende att anse som fastställd år 1971.

Civilförvaltningen föreslår att Skoog tillerkänns livsvarig trafiklivränta – som i värdesäkringshänseende får anses fastställd år 1971 – fr. o. m. den 1 juli 1974 t. o. m. den månad under vilken han fyller 67 år med 1 240 kr. om året och för tiden därefter med ett till hälften nedsatt belopp. Livräntan bör utgå utöver den från riksförsäkringsverket utgående livräntan.

Departementschefen

Staten får anses vara ersättningsskyldig för den skada som drabbat Skoog. Beträffande livränta för tiden t. o. m. den 30 juni 1974 föreligger redan beslut av försvarets civilförvaltning. Av utredningen framgår att invaliditeten är

livsvarig. För Skoogs återstående livstid bör livränta utgå enligt civilförvaltningens förslag.

Jag hemställer att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen

att medge att från inkomstiteln Pensionsmedel m. m. med belopp beräknade efter 1971 års värdenivå utbetalas livsvarig trafiklivränta till Skoog fr. o. m. den 1 juli 1974 t. o. m. den månad under vilken han fyller 67 år med 1 240 kr. om året och för tiden därefter med ett till hälften nedsatt belopp.

7

Evald Kuoppala, som är född den 12 oktober 1924, skadades den 26 februari 1960 under militärtjänstgöring vid övning i handgranatkastning. Kuoppala ådrog sig svår skallskada med bl. a. bestående rörelseinskränkningar och känslbortfall samt epilepsi som följd.

Försvarets civilförvaltning har i likhet med försvarets skaderegleringsnämnd funnit att staten är skyldig att utge ojämkad ersättning till Kuoppala.

Kuoppala bedrev vid tiden för olyckshändelsen egen åkerirörelse.

Riksförsäkringsverket har på grund av skadan tillerkänt Kuoppala värdesäkrad militärlivränta fr. o. m. den 1 november 1960—den 31 december 1974. För tiden efter den 1 februari 1967 utgår livräntan efter en invaliditet av 60%. Dessutom har Kuoppala fr. o. m. den 1 februari 1961 erhållit folkpension i form av sjukbidrag.

Försvarets civilförvaltning har genom beslut den 24 maj 1966 med stöd av Kungl. Maj:ts beslut den 13 mars 1964 bl. a. tillerkänt Kuoppala livränta dels för tiden den 1 november 1960—den 31 oktober 1961 efter en invaliditet av 66 2/3% och en beräknad årsinkomst av 18 000 kr. med avdrag för militärlivräntan för samma tid, dels för tiden den 1 november 1961—den 31 oktober 1964 efter en invaliditet av 50% och en beräknad årsinkomst av 18 000 kr. med avdrag för militärlivräntan för samma tid och folkpensionen för tiden den 1 januari 1963—den 31 oktober 1964.

För tiden den 1 november 1964—den 31 januari 1967 har någon skadelivränta varken yrkats av Kuoppala eller utgivits av civilförvaltningen, eftersom den för samma tid utgående militärlivräntan och folkpensionen beräknats sammanlagt överstiga skadelivräntan.

Kuoppala har för tiden fr. o. m. den 1 februari 1967 bl. a. yrkat värdesäkrad livränta av staten med 960 kr. i månaden beräknad efter en invaliditet av 60% och en antagen månadsinkomst av 1 600 kr. jämte viss ränta.

Försvarets civilförvaltning, som inhämtat yttrande från försvarets skaderegleringsnämnd, har bl. a. anfört följande. Kuoppalas skada är av sådan art och svårhetsgrad att han kan tänkas utföra endast ett stillasittande arbete. Med hänsyn bl. a. till att Kuoppala är bosatt i en avfolkningsbygd måste han på grund av sin skada anses utslagen från förvärvsarbete. Hans eko-

nomiska invaliditet synes uppgå till 100 % även om den medicinska invaliditeten beräknas till 60 %.

Civiltförvaltningen föreslår att Kuoppala tillerkänns livsvarig skadelivränta – som i värdesäkringshänseende får anses fastställd år 1967 – fr. o. m. den 1 februari 1967 t. o. m. den månad under vilken han fyller 67 år med 6 000 kr. om året och för tiden därefter med ett till hälften nedsatt belopp. Livräntan bör utgå utöver vad Kuoppala har uppburit eller kan komma att uppbära i militärlivränta och pension. Någon grund för att utge ränta på förfallna belopp synes ej föreligga.

Departementschefen

Staten får anses vara ersättningsskyldig för den skada som drabbat Kuoppala. Av utredningen framgår att invaliditeten är livsvarig. För Kuoppalas livstid bör livränta utgå enligt civiltförvaltningens förslag. Vidare bör utges ett engångsbelopp om 820 kr. som värdesäkringstillägg till den del av livräntan som avser tiden fr. o. m. den 1 februari 1967 t. o. m. den 31 december 1970.

Jag hemställer att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen

att medge att från inkomsttiteln Pensionsmedel m. m. utbetalas till Kuoppala *dels* med belopp beräknade efter 1967 års värdenivå livsvarig skadelivränta fr. o. m. den 1 februari 1967 t. o. m. den månad under vilken han fyller 67 år med 6 000 kr. om året och för tiden därefter med ett till hälften nedsatt belopp, *dels* ett engångsbelopp om 820 kr.

8

Hugo Wolcan, som är född den 13 maj 1922, skadades den 27 augusti 1943 under militärtjänstgöring vid en sprängningsolycka. Vid olyckan förlorade Wolcan synen på det ena ögat och fick synen nedsatt på det andra ögat.

Riksförsäkringsverket har på grund av skadan tillerkänt Wolcan värdesäkrad militärlivränta senast för tiden den 1 oktober 1973 – den 30 september 1976 efter en invaliditet av 40 %.

Försvarets civiltförvaltning har i likhet med försvarets skaderegleringsnämnd funnit att staten är skyldig att utge ojämkad ersättning till Wolcan.

Kungl. Maj:t har genom beslut den 12 september 1969 bl. a. tillerkänt Wolcan värdesäkrad skadeståndslivränta för tiden den 16 september 1968 – den 30 september 1973 med 750 kr. i månaden. Skadeståndslivräntan skulle minskas enligt riksförsäkringsverkets närmare bestämmande med vad Wolcan för motsvarande tid på grund av skadan uppburit eller kom att uppbära i livränta enligt militärerättningsförordningen.

Wolcan är anställd som laborant vid Airco Alloys Aktiebolag. Hans årsförtjänst understiger dels arbetskamraternas arbetsinkomster, dels hans be-

räknade inkomst som montör. På grund av grumling och starr i sitt kvarvarande öga har han svårigheter vid avläsning av instrument och mätare. Wulcan har yrkat livsvarig skadelivränta av staten.

Försvarets civilförvaltning, som inhämtat yttrande från försvarets skaderegleringsnämnd, föreslår att Wulcan tillerkänns livsvarig skadelivränta – som i värdesäkringshänseende får anses fastställd år 1973 – fr. o. m. den 1 oktober 1973 t. o. m. den månad under vilken han fyller 67 år med 9 000 kr. om året och för tiden därefter med ett till hälften nedsatt belopp. Skadelivräntan bör utgå utöver den militärlivränta han uppbär eller kan komma att uppbära från riks försäkringsverket.

Departementschefen

Staten får anses vara ersättningsskyldig för den skada som drabbat Wulcan. Beträffande livränta för tiden t. o. m. den 30 september 1973 föreligger redan beslut av Kungl. Maj:t. Av utredningen framgår att invaliditeten är livsvarig. För Wulcans återstående livstid bör livränta utgå enligt civilförvaltningens förslag.

Jag hemställer att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen

att medge att från inkomsttiteln Pensionsmedel m. m. med belopp beräknade efter 1973 års värdenivå utbetalas livsvarig skadelivränta till Wulcan fr. o. m. den 1 oktober 1973 t. o. m. den månad under vilken han fyller 67 år med 9 000 kr. om året och för tiden därefter med ett till hälften nedsatt belopp.

9

Bertil Nilsson, som är född den 16 december 1929, skadades den 11 juni 1964, då ett försvaret tillhörigt motorfordon bakifrån körde på en av Nilsson förd lastbil. Nilsson ådrog sig bl. a. skada i nacken och i vänster axel och arm.

Riks försäkringsverket har på grund av skadan tillerkänt Nilsson livsvarig yrkesskadelivränta, beräknad efter en invaliditet av 15 %, med 1 200 kr. om året fr. o. m. den 1 juni 1971 t. o. m. den månad under vilken han fyller 67 år och med 900 kr. om året för tiden därefter.

Försvarets civilförvaltning har i likhet med försvarets skaderegleringsnämnd funnit att staten är skyldig utge ojämkad ersättning till Nilsson.

Nilsson har yrkat livsvarig skadelivränta av staten.

Försvarets civilförvaltning, som inhämtat yttrande från försvarets skaderegleringsnämnd, har tillerkänt Nilsson trafiklivränta bl. a. för tiden den 1 november 1973 – den 30 juni 1974 med 10 500 kr. om året med avdrag för yrkesskadelivräntans grundbelopp 1 200 kr. Livräntan är i värdesäkringshänseende att anse som fastställd år 1973.

Civilförvaltningen föreslår att Nilsson tillerkänns livsvarig trafiklivränta – som i värdesäkringshänseende får anses fastställd år 1973 – fr. o. m. den 1 juli 1974 t. o. m. månaden under vilken han fyller 67 år med 10 500 kr. om året och för tid därefter med ett till hälften nedsatt belopp. Från trafiklivräntan bör dras av vad från riksförsäkringsverket för motsvarande tid kommer att utgå till Nilsson såsom grundbelopp av yrkesskadelivränta.

Departementschefen

Staten får anses vara ersättningskyldig för den skada som drabbat Nilsson. Beträffande livränta för tiden t. o. m. den 30 juni 1974 föreligger redan beslut av försvarets civilförvaltning. Av utredningen framgår att invaliditeten är livsvarig. För Nilssons återstående livstid bör livränta utgå enligt civilförvaltningens förslag.

Jag hemställer att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen

att medge att från inkomstiteln Pensionsmedel m. m. med belopp beräknade efter 1973 års värdenivå utbetalas livsvarig trafiklivränta till Nilsson fr. o. m. den 1 juli 1974 t. o. m. den månad under vilken han fyller 67 år med 10 500 kr. om året och för tiden därefter med ett till hälften nedsatt belopp, allt med avdrag av vad han kan komma att uppbära såsom grundbelopp av yrkesskadelivränta.

10

Ture Nilsson, som är född den 24 maj 1925, skadades den 18 november 1963, då han påkördes av en försvaret tillhörig kranterrängbil. Nilsson ådrog sig bestående skada huvudsakligen i nacken och höger axel.

Försvarets civilförvaltning har i likhet med försvarets skaderegleringsnämnd funnit att staten är skyldig utge ojämkad ersättning till Nilsson.

Ömsesidiga olycksfallsförsäkringsbolaget Land och Sjö har tillerkänt Nilsson livsvarig yrkesskadelivränta efter en invaliditet av 50 % med 5 000 kr. om året fr. o. m. den 1 augusti 1966 t. o. m. den 31 augusti 1970 och efter en invaliditet av 25 % med 2 000 kr. om året fr. o. m. den 1 september 1970 t. o. m. den 31 maj 1992. För tiden därefter skall livränta utgå med 1 500 kr. om året. Yrkesskadelivräntans årsbelopp uppgick i september 1970 till 2 688 kr. Försäkringsrådet fastställde den 1 september 1970 invaliditetsgraden till 25 %.

Allmänna försäkringskassan har tillerkänt Nilsson helt sjukbidrag senast för tiden den 1 mars 1972–den 28 februari 1973 med 20 725 kr. sedan avdrag gjorts för del av den yrkesskadelivränta som utgått under motsvarande tid. För tid därefter har Nilsson beviljats hel förtidspension.

Nilsson har yrkat att han fr. o. m. år 1968 tillerkänns samma inkomst, som han skulle ha fått som timmerman enligt gällande genomsnittliga löner

med avdrag för vad han uppburit från allmänna försäkringskassan, försäkringsbolaget och försvarets civilförvaltning.

Försvarets civilförvaltning, som inhämtat yttrande från försvarets skaderegleringsnämnd, har tillerkänt Nilsson livränta dels fr. o. m. den 1 juli 1969 t. o. m. den 31 augusti 1970 efter en invaliditet av 50 % med tillhoppa 18 933 kr. 30 öre utöver vad han uppburit i periodiska förmåner, dels fr. o. m. den 1 september 1970 t. o. m. den 30 juni 1974 efter en invaliditet av 25 % med 9 000 kr. om året utöver vad han uppburit eller kommer att uppbära i periodiska förmåner. Livräntan är i värdesäkringshänseende att anse som fastställd år 1970.

Civilförvaltningen föreslår att Nilsson tillerkänns livsvarig trafiklivränta – som i värdesäkringshänseende får anses fastställd år 1970 – fr. o. m. den 1 juli 1974 t. o. m. den månad under vilken han fyller 67 år med 9 000 kr. om året och för tiden därefter med ett till hälften nedsatt belopp. Livräntan bör utgå utöver vad Nilsson i övrigt kommer att uppbära i periodiska förmåner.

Departementschefen

Staten får anses vara ersättningsskyldig för den skada som drabbat Nilsson. Beträffande livränta för tiden t. o. m. den 30 juni 1974 föreligger redan beslut av försvarets civilförvaltning. Av utredningen framgår att invaliditeten är livsvarig. För Nilssons återstående livstid bör livränta utgå enligt civilförvaltningens förslag.

Jag hemställer att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen

att medge att från inkomstiteln Pensionsmedel m. m. med belopp beräknade efter 1970 års värdenivå utbetalas livsvarig trafiklivränta till Nilsson fr. o. m. den 1 juli 1974 t. o. m. den månad under vilken han fyller 67 år med 9 000 kr. om året och för tiden därefter med ett till hälften nedsatt belopp.

11

Carl-Oskar Jonsson, som är född den 4 juli 1923, skadades den 25 juni 1959 under övning i brandtjänst såsom vapenfri tjänstepliktig. Jonsson ådrog sig bestående ryggskada.

Genom lagakraftvunnen dom den 26 januari 1962 förklarades staten skyldig att utge fullt skadestånd till Jonsson. Genom lagakraftvunnen dom den 16 januari 1967 tillerkändes Jonsson bl. a. livränta för tid t. o. m. den 2 juni 1967 beräknad, med bortseende från viss anpassningstid, efter gällande inkomst för skogsarbetare och den av riksförsäkringsverket fastställda invaliditetsgraden med avdrag för utgående livränta enligt militärsättningsförrordningen.

Riksförsäkringsverket har på grund av skadan tillerkänt Jonsson livsvarig

värdesäkrad militärlivränta fr. o. m. den 3 juni 1970 efter en invaliditet av 20%. Livräntans årsbelopp uppgick i januari 1971 till 1 777 kr.

Jonsson var före olyckan skogsarbetare men är numera frikyrkopastor. Han har yrkat livsvarig livränta av staten beräknad efter huvudsakligen samma grunder som förut.

Försvarets civilförvaltning, som inhämtat yttrande från försvarets skaderegleringsnämnd, har tillerkänt Jonsson skadelivränta för tiden den 1 januari 1972 – den 30 juni 1974 med ett belopp som, innan militärlivräntan avräknas, uppgår till 5 500 kr. om året. Livräntan är i värdesäkringshänseende att anse som fastställd år 1971.

Civilförvaltningen föreslår att Jonsson tillerkänns livsvarig skadelivränta – som i värdesäkringshänseende får anses fastställd år 1971 – fr. o. m. den 1 juli 1974 t. o. m. månaden under vilken han fyller 67 år med 5 500 kr. om året och för tiden därefter med ett till hälften nedsatt belopp. Från skadelivräntan bör dras av vad Jonsson kommer att uppbära i militärlivränta däri inberäknat i januari 1971 utgående värdesäkringsförhöjningar men inte därefter fastställda ytterligare sådana höjningar.

Departementschefen

Staten är ersättningsskyldig för den skada som drabbat Jonsson. Beträffande livränta för tiden t. o. m. den 30 juni 1974 föreligger redan beslut av försvarets civilförvaltning. Av utredningen framgår att invaliditeten är livsvarig. För Jonssons återstående livstid bör livränta utgå enligt civilförvaltningens förslag.

Jag hemställer att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen

att medge att från inkomstiteln Pensionsmedel m. m. med belopp beräknade efter 1971 års värdenivå utbetalas livsvarig skadelivränta till Jonsson fr. o. m. den 1 juli 1974 t. o. m. den månad under vilken han fyller 67 år med 5 500 kr. om året och för tiden därefter med ett till hälften nedsatt belopp, allt med avdrag av vad han kan komma att uppbära i militärlivränta däri inberäknat t. o. m. januari 1971 fastställda värdesäkringsförhöjningar men inte därefter utgående ytterligare sådana höjningar.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Britta Gyllensten

